

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta humanitních studií
Bakalářské Studium humanitní vzdělanosti

Školitelský posudek na bakalářskou práci

MARTINA VÁCHY

Pojem úzkosti mezi Kierkegaardem a Heideggerem

Záměr a charakter předložené práce:

Kolega Vácha si vybral vypsané téma závěrečné kvalifikační práce, jež mělo popsat a vzájemně porovnat pojetí „úzkosti“ u filosofů Sørensa Kierkegaarda a Martina Heideggera. Analyticky mělo být vykázáno, jaké jsou funkce tohoto pojmu u obou autorů, co druhý jmenovaný přejímá od prvně jmenovaného a v čem se naopak Heidegger od Kierkegaard vymezuje a odlišuje, ať již dál promýšlí nebo jinak adaptuje Kierkegaardem vypracovaný koncept pojmu „úzkost“. Kierkegaardova pozice se musí vymazovat oproti Hegelovu Absolutnímu systému, a tak práce měla obsahovat i pasáž věnovanou Hegelovu pojetí Ducha.

Kolega Vácha pojal závěrečnou kvalifikační práci jakožto shrnutí všech svých znalostí z oblasti filosofie, které během studia na Fakultě humanitních studií načerpal. Proto jeho práce obsahuje rozsáhlé úvodní pasáže, které zdánlivě s tématem nesouvisí, které však zasazují zvolené téma do širšího významového kontextu dějin západního myšlení. V této úvodní pasáži se rovněž nachází pasáž věnovaná Hegelovi, která však má velmi obecný ráz pouhého referování tématu, a nikoliv uspokojivého vyrovnání se s ním.

Od strany 16 začíná vlastní výklad Kierkegaardova myšlení spolu s poměrně dobře zvládnutým zpracováním klíčového primárního textu *Pojem úzkosti*, který kolega

Vácha provádí z anglického překladu. Již v této pasáži nastiňuje autor souvislosti Heideggerovou přednáškou *Co je metafysika?* (str. 24), a to skrze hlavní „pojem“ související s povahou úzkosti, kterým je „nic“.

Výklad Heideggerova pojetí pojmu „úzkost“ (str. 30-34) autor uvádí výkladem co je to fenomenologie a k samotnému výkladu jeho pojetí úzkosti se dostává ve zjevném chvatu až na posledních dvou stranách, čímž je výklad značně zkratkovitý a sotva uspokojitelný. Závěrečné porovnání obou pojetí na str. 34 je pak nic neříkající, zcela obecné konstatování.

Otázky k obhajobě:

V § 29 spisu *Bytí a čas* Martin Heidegger předvádí pojetí naladěnosti, kterou by měl kolega Vácha důkladně vyložit a spojit tento výklad s výkladem úzkosti v § 40 téhož spisu.

Hodnocení:

Téma závěrečné kvalifikační práce kolegy Váchy rozhodně patří mezi nejtěžší. Kolega Vácha se dokázal velmi dobře vyrovnat se zadaným tématem jen zčásti, a to v případě Søreny Kierkegaarda. A už jen z tohoto důvodu práci **doporučuji k obhajobě.**

Heideggerovskou část nezvládl ať z časových, nebo jiných důvodů. Rovněž nedokázal provést přesvědčivou syntézu a komparaci, jež měla vykázat identity a difference obou pojetí.

Z tohoto důvodu nemohu práci hodnotit než jako **dobrou.**

V Praze 14. června 2009

Doc. Aleš Novák, Ph.D.

